

[Indenrigs- og boligministeren.]

1950 som grundlag for tilskuddenes udbetaling, så vokser dækningsprocenten alene i kraft heraf med 3—4 pct. Dette svarer nogenlunde til denne forhøjelse på ca. 4 mill. kr., idet vi yder 1 kr. mere pr. indbygger. Såvidt jeg kan se, vil dækningsprocenten netop nu i modsætning til tidligere nå lige op over de 50 pct. Dermed har staten som administrator af den fælleskommunale udligningsfond i disse vanskelige tider gjort en indrømmelse, som jeg synes man skal være taknemlig for.

Det ærede medlem hr. Johannes Jensens taknemlighed var lidt vanskelig at få øje på, men jeg forstar, at det ærede medlem og hans parti vil stemme for lovforslaget, og så kan vi jo være lige gode venner!

Når det ærede medlem hævder, at folketallet er til ugunst for amtskommunerne, kan jeg kun dertil sige, at den fremgangsmåde, som er fulgt her, er den, som sygehusorganisationerne har ønsket skulle følges, idet de tidligere på året har henvendt sig til indenrigsministeriet med et forslag af tilsvarende karakter.

Det ærede medlem hr. Johannes Jensen og det ærede medlem hr. Korsgaard gjorde endvidere nogle bemærkninger om vort amtskommunale skattesystem. Jeg kan udmærket vel forstå den betragtning, begge de ærede medlemmer anlagde om vanskeligheden ved, at man i amtskommunerne i så høj grad lader de faste ejendomme bære udgifterne til de amtskommunale arbejder, som tilfældet er.

Jeg tror også, det er et af de problemer, som den høje rigsdag kommer til at beskæftige sig med i næste rigsdagssamling, hvis vi får ro i sommerens løb til at beskæftige os med andet end de mest påtrængende økonomiske vanskeligheder.

Jeg slutter med at takke de ærede partier i dette høje ting, fordi de igennem deres ordførere har givet en så venlig tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om forsvarets ordning (sammensætningen af værnene, korpserne m. fl.).

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 2517).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om forsvarets ordning (personellet ved værnene, korpserne m. fl.).

Forsvarsministeren (Harald Petersen): De to lovforslag, som nu foreligger til behandling, er resultatet af det arbejde, der siden 1946 har været udført i den forsvarskommission, som jeg dengang som forsvarsminister tog initiativet til at nedsætte.

Det kan ikke nægtes, at begivenhedsrækken fra 1946 indtil nu har ændret væsentligt ved de forudsætninger, under hvilke man i sin tid påbegyndte drøftelsen af en nyordning af Danmarks forsvar. I 1946 stod vi i en stilling, hvor vi skulle søge at bygge et forsvar op fra bunden efter de kendte begivenheder i 1940—45, som jeg ikke skal dvæle ved. Vi stod overfor at skulle bygge forsvaret op fra bunden, fordi vi manglede så at sige alt, hvad der var forudsætningen for overhovedet at rejse et værn i Danmark, og derfor gik de første bestræbelser indenfor forsvarskommissionen ud på at søge at udforme en forsvarsordning, der, som forholdene lå dengang i verden, måtte bygge på et rent nationalt grundlag, altså forsåvidt et isoleret dansk forsvar.

Man byggede endvidere på de forhåbninger, som man på det tidspunkt nærrede til den verdensorganisation, som blev skabt efter denne sidste verdenskrig, De Forenede Nationer. Man håbede, at De Forenede Nationer måtte være i stand til at skabe et freds- og sikkerhedspolitisk system i verden, som havde tilstrækkelig bærekraft, og som var i stand til at løse de opgaver, som denne organisation har i menneskehedens tjeneste.

Imidlertid ved vi alle, hvordan begivenhederne har formet sig, og at De Forenede Nationer i hvert fald som det bærende grundlag for et freds- og sikkerhedssystem i verden har skuffet indtil dato på grund af den lammelse, systemet har været udsat for, idet man jo med hensyn til alt det, der virkelig betyder noget, og som kunne gennemføres til bilæggelse af internationale konflikttilfælde, bygger på, at det såkaldte sikkerhedsråd er enigt, og at i hvert fald de stormagter, der er repræsenteret i sikkerhedsrådet som faste medlemmer, vil være enige på ethvert tidspunkt. Som følge af det vetomisbrug, der har fundet sted indenfor De Forenede Nationer, har indtil dato denne organisation ikke indfriet de forventninger, som man måtte nære til den, og som ikke mindst de små lande nærrede til den.

Der er jo i afvigte efterår forsåvidt sket